

Финейцы те го пытали: что проси; а онъ отговорилаз: человекѣка просю.

6.) Доброто ищи бремя, за да стани добро.

Нѣкойси зографъ (живописецъ), неискѹсенъ до край на живописното хѹдѹбество, списалаз една икона, и ѿ донесалаз при прочѹтнаго зографа Аппаласа, за да ѿ покажи, и като ѿ показалаз, рѣкалаз мѹ: какъ много скоро ѿ написахъ: Аппалий мѹ отвѣщалаз: и безъ да ми го речеши: виждамъ весьма добро, какъ си ѿ написалъ много скоро, но съ оудивлявамъ, какъ не си и написалъ много таково.

7.) Които знаатъ отъ каквы иматъ нѹжда, и кой незнаатъ.

Нѣколко человекѣцы пытаха философа Антисѣна, защо богатыте не отхѹждатъ к' домыти на мѹдритѣ и оѹченнытѣ человекѣцы: а мѹдрите и оѹченныте отхѹждатъ к' домыти на богатытѣ. Антисѣнъ отвѣщалаз и рѣкалаз: зашто мѹдрите знаатъ отъ какво иматъ нѹжда и в' томъ живѹтъ: а богатыте незнаатъ.

8.) Разѹмный предпочита достоинаго отъ богатаго.

Перикаисъ Финейскій военачалникъ, ималаз една дщеря, и ѿ искали двѣма в' женидѣ, отъ които былъ единый богаты, а единый